

[Schovelin.]

besørge Kursnoteringen, kunde jeg fristes til at sige, at det er saamænd saa rigtigt, at det er lige ved at være galt. Det nuværende System viser sig at holde i Praksis, og det er da egentlig ikke saa forunderligt, thi er det ikke saa, at naar man giver en Jurist, som kan være og ofte er et saare fordomsfuldt Menneske, fuld af personlige Sympatier og Antipatier, en Dommerkaabe paa og sætter ham op paa Podiet, faar han Fornemmelsen af, at han skal handle paa en helt anden Maade, lægge sine personlige Sympatier og Antipatier til Side, være en anden Mand? Saaledes har det virkelig vist sig, og naar vi nu vedtager den Lov, som den højtærede Handelsminister har forelagt, slaar vi altsaa definitivt dette fast og slaar det fast paa Basis af, at vi har haft et Børskommissariat, som i de Aar, hvori det har virket, Gang paa Gang har konstateret, at dette System holdt. Jeg vil tillade mig at sige, at har Børskommissariatet ikke godtgjort andet, saa har det ikke levet for-gæves.

Det er saaledes mig, der har taget Initiativet, det er mig, der har faaet Ret fra først til sidst, lige fra den Gang Embedet blev oprettet — det blev saa malende skildret af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds — til nu, da Embedet bliver nedlagt og nedlagt efter min Indstilling. Jeg har selv taget Konsekvensen nu. Naar det saa fremstilles i en vis Del af Pressen, som om jeg havde anmasset mig et stort Embede, forsømt det og nu bliver smidt bort, vil jeg tillade mig at betegne disse Angreb som lumpne og lavtliggende. De staar i saa aabenbar Strid med de Kendsgerninger, som nu ogsaa det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds har bragt frem.

Men lad mig tilføje en Ting endnu. Jeg sagde desuden hin 8. August, at Børskommissæren, som jeg altsaa accepterede ved denne Lejlighed, vilde kunne

„gøre Nytte ved at drive Veksel-
rerne frem til at foretage Installering af
den Likvidationskasse, som det er i saa
høj Grad nødvendigt at faa“.

Naar jeg da nu mener, at Børskommissariatet kan nedlægges og erstattes af en enklere og billigere Ordning, saa er det netop, fordi den store Opgave, som blev lagt paa Børskommissæren, nu er lykkeligt løst. Vi staar overfor Indførelse af Terminsbørsen. Terminsbørsen bliver naturligvis til i Kraft af den gamle Lov. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds troede virkelig, at der var Tale om, at vi skulde gennemføre dette Lovforslag inden den 1. Januar, for at vi den

15. Januar paa Basis af de nye Bestemmelser i Lovforslaget skulde lave en Terminsnotering. Men saaledes er det slet ikke. Det ærede Medlems Opfattelse beror paa, at han stadig væk har forset sig paa den gamle Lov af 1919; det var den, som han læste op af og i det hele taget beskæftigede sig med. Terminsbørsen bliver til i Kraft af den bestaaende Lov, og dette Lovforslag er ganske overensstemmende med Loven af 1922, der fuldstændig ændrede alle de Bestemmelser om en Terminsordning, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds nu henholdt sig til. Alt, hvad han sagde om Likvidationskassen og om, at der ikke kunde gøres Forskel paa Medlemmer og Ikke-Medlemmer — thi det stod tydeligt i Loven, at de skulde alle være Medlemmer af Likvidationskassen, og denne garanterede for Forpligtelserne o. s. v. —, alt dette var noget, som stod i Loven af 1919, og som det ærede Medlem selv var med til at ophæve i 1922, hvor netop den af ham nu saa haardt kritiserede Formulering af Paragraffen om Terminsnoteringen blev indsat i Loven, og nu staar ganske uforandret i Lovforslaget. Herom ønsker jeg da til sidst at sige følgende. Handelsminister Hage udtalte saa overordentlig træffende, at man kan ikke ved en Børslov

„forhindre Udskejelser, Uordener og daarlige Spekulationer — sligt kan man overhovedet ikke forhindre ved at skrive Love —, men man kan søge at bringe Forretningernes Gang, hele Livet paa Fondsbørsen ind under saadanne Normer, at det store Publikum i det væsentlige kan føle sig nogenlunde betrygget med Hensyn til, at alt gaar ordentligt, om jeg saa maa sige regederligt til“.

Det var Hages Ord, og han tilføjede, at derfor maatte der lovgives saaledes, at Publikum ikke længer føler sig usikker overfor de Forretninger, der udføres paa Fondsbørsen „— det er derfor paa sin Plads, at der fastsættes klarere Regler og indføres fastere Former“. Nu vel, det er netop alt det, der sker ved Indførelsen af Terminsnoteringen. Ved denne Terminsnotering vil der selvfølgelig blive en Likvidationskasse. Almindelige Mennesker tror, at det er Statstilsynet, der skal paa-se, at Børsengagementerne kan holde, og at der er Penge til Stede, naar de skal opfyldes. Men det ligger ganske udenfor Statstilsynets Virksomhed. Derimod er det netop Terminsordningens og Likvidationskassens Opgave. Likvidationskassen skal sørge for, at Pengene er til Stede, den skal